

NAGOVOR OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA

Drage dijakinje in dijaki, spoštovane profesorice in profesorji.

Letošnje šolsko leto se počasi izteka. V nekih drugih okoliščinah bi ga sklenili slavnostno in veselo s šolsko prireditvijo, posvečeno bližajočemu se prazniku, dnevu državnosti.

A to šolsko leto je bilo drugačno. V naš spomin se bo zapisalo kot leto, ko se je naša domovina tako kot cel svet znašla pred velikim izzivom; kako uspešno zaustaviti širjenje nove, do tedaj še nepoznane bolezni.

Za nekaj mesecev smo zapustili šolske klopi in vse šolske obveznosti opravljali od doma. Tako dijaki kot profesorji smo se naenkrat znašli v povsem novih, do sedaj neznanih situacijah.

Ker je bilo fizično druženje omejeno, smo medsebojne stike ohranjali preko elektronskih medijev.

Nekateri so nastalo situacijo primerjali z letom 1991, ko smo se Slovenci odločili za odhod iz skupne države SFRJ. Če se danes srečujemo z nevidnim sovražnikom, je bila takratni agresor JLA, ki je želela z vsemi sredstvi ohraniti Jugoslavijo.

Kljub vsem pritiskom smo Slovenci obdržali enotnost in 25. junija 1991 je slovenska skupščina sprejela Deklaracijo o neodvisnosti. Na mejnih prehodih so zaplapolale slovenske zastave, postavljene so bile slovenske mejne table.

Naslednji dan, 26. junija, je bila v Ljubljani na Kongresnem trgu slavnostno razglašena odcepitev od Jugoslavije. Takrat je Milan KUČAN izrekel znamenite besede **»Nocoj so dovoljene sanje. Nič več ne bo tako kot je bilo doslej. Jutri je nov dan.«**

Žal so te sanje trajale samo do naslednjega dne, ko se je začela 10- dnevna vojna, v kateri je imela JLA kot agresorska vojska v Sloveniji popolno premoč.

S posrečeno kombinacijo vojaških akcij, diplomacije in drugih ukrepov je uspelo policijskim enotam in teritorialni obrambi napad jugoslovanske armade po desetih dneh zaustaviti.

Šele takrat, ko so našo državo zapustili še zadnji vojaki JLA, smo si lahko oddahnili.

Lahko rečemo, da so bili v tistih trenutkih na preizkušnji naša volja, odločnost in naš pogum. Nič nam ni bilo prihranjeno ali podarjeno. Lastno državo smo si zaslužili.

Zato spoštujmo svojo domovino, odkrivajmo njene lepote, kajti **domovina je ena sama in nam vsem dodeljena. Domovine si ne moremo izbirati. Je del nas. Spremlja nas od rojstva do smrti, ne glede na to, kje smo, kam gremo in kdaj se vrnemo, saj nam je vsajena v srce.**

Domovina je tisti kraj, kjer se počutimo sprejete, varne in zaželene.

Je družina, so prijatelji, je tudi šola.

Vedno imejmo v mislih besede našega pisatelja Ivana Cankarja, ki je zapisal:

»O domovina, ko te je bog ustvaril, te je blagoslovil in rekel: tod bodo živeli veseli ljudje, pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje.«

Ob prihajajočem prazniku dnevu državnosti vam iskreno čestitamo in želimo brezskrbne, varne ter zdrave počitnice.